

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16
1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS
BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

Ὡς γνωστὸν οἱ μοναχοὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου ἐν Ἀθῶνι δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Λάμπρον νὰ συντάξῃ καὶ τῶν κωδικῶν τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς ταύτης κατάλογον. ἐπέτρεψαν δὲ μόνον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν βιβλιοθήκην καὶ νὰ ἐξετάσῃ, ἂν θέλῃ, κώδικάς τινας αὐτῆς. Ὁ Λάμπρος ἐπωφεληθεὶς τῆς ἀδείας ταύτης συνοίθηρσε σημειώματά τινα ἐλάχιστα, ὅσα ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν τὸ περιορισμένον τοῦ χρόνου, ἅτινα συγκεντρωθέντα ἀπετέλεσαν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΟΑ' κατάλοιπον ἐκ φύλλων 19 τετάρτου, ἧτοι σελίδων τριάκοντα καὶ ὀκτώ. Τὰ φύλλα ταῦτα ἐκτὸς δύο γεγραμμένων δι' ἐρυθρᾶς μελάνης καὶ ἐνός διὰ μελανίας, ἔχουσι γραφῆ, διὰ μολυβδίδος. Τὰ τρία ὅμως διὰ μελάνης γεγραμμένα φύλλα, ὡς φαίνεται, ἐγράφησαν ἔπειτα, καθόσον ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν ἀντιγραφῆ, ἀπλῶς σημειώματα τινα, περιεχόμενα εἰς τινὰ τῶν λοιπῶν φύλλων, τῶν διὰ μολυβδίδος γεγραμμένων. Τὰ φύλλα λοιπὸν τὰ περιέχοντα τὰ σημειώματα εἶνε κυρίως 16.

Τὰ σημειώματα ταῦτα εἶνε ἄξια δημοσιεύσεως, εἰ καὶ τινὰ τούτων εἶνε ἀτελῆ. Ἄξια ἰδίας προσοχῆς εἶνε ἡ παρατήρησις τοῦ Λάμπρου ἡ δὲ ἐν τοῖς σημειώμασι τούτοις ἀπαντῶσα ὅτι ὁ ἐν τῷ Βατοπεδίῳ κατάλογος περιέχει κώδικας 134, εἰς τούτους ὅμως πρέπει νὰ προστεθῶσι 101 περιέχοντες ἱερᾶς ἀκολουθίας, οἵτινες φέρουσιν ἰδίαν ἀρίθμησιν, καὶ 200 ὄντες ἐν τῷ κάτω ὀρόφῳ τοῦ πύργου μὴ ἠριθμημένοι, περιέχοντες δ' ἐκ-

1 *Ἐσφαλμένως ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναγράφεται ὅτι τὸ κατάλοιπον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων 27.

κλησιαστικὴν μουσικὴν. Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ὑπάρχουσι περὶ τοὺς 1233 κώδικε .

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ σημειώματα ταῦτα τοῦ Λάμπρου.

Κ. Ι. Δ.

360. περιφύλλον μέγα (0.36x0.28) XIV. φ 376

φ. 16. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

φ. 2α «Λέοντες, ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος εἰς τὴν ἐν τάφῳ τοῦ τῆν πάντων πνοῆν κρατοῦντες ὡς πνοῆς ὁμοιοῦντος κατάθεσιν».

Ἄρχ. «Ὁ φρικτοῦ μυστηρίου πάση τῇ κτίσει ἔσθι ὑπερσυράνιος καὶ ἔσθι ἐγκόσμιος».

τέλ. φ. 12 β. «ἵνα ἄξιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δεκνύμενοι σῶμα· τῆς αὐτοῦ δόξης μετέχωμεν· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν».

φ. 13α. «Λέοντες ἐν Χριστῷ τῷ δι' ἀναστάσεως κόσμον ἀφθάρτισαντι βασιλέως λόγος εἰς τὸ μέγα καὶ σωτήριον κατὰ τοῦ θανάτου τρόπιον».

Ἄρχ. «ἀνάστασις τοῦ ἐμοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ καὶ τοῦ νεκρωθέντος Ἀδάμ ἀναβίωσις .

τέλ. 24β. «Κατήργηται καταλέλυται· μετ' ἡλίου ἀπώϊετο τῇ θεϊκῇ ἐξουσία τοῦ σαρκὶ παθόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν».

φ. 25α. «Λέοντες ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος ὅτε φέρων τὴν τοῦ πλάσματος καταλλαγὴν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ μετὰ τοῦ ἐξ ἡμῶν προσλήματος τοῖς πατρικοῖς ἐνεθρονίσθη κόλπαις».

Ἄρχ. «Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη καὶ τῆς ἀφθαρσίας ὠδίαιν ἀνεγεννήθημεν· καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ἀπολαβόντες τοὺς δερματίνους χιτῶνας ἀπεδυσάμεθα».

τέλ. φ. 30α «ὅτι σοῦ. ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν».

φ. 30α. «Λέοντες ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος εἰς

τὴν ἐν εἴδει γλωσσῶν πυρίνων τοῦ θείου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς μαθητὰς καταφοίτησιν».

ἄρχ. «Ἐπεὶπερ καὶ νῦν θεία ἐπέστη πανήγυρις κατὰ τὴν θεϊκὴν χορηγίαν τὰ εἰς τιμὴν τῆς πανηγύρεως συνοίσωμεν».

τέλ. φ. 38α. «μία καὶ τὴν λατρείαν καὶ τὴν προσκύνησιν ἀναφέροντες νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν».

φ. 38β. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος εἰς τὸ σὺνθρονον τῆς παρ' οὗ καὶ δι' οὗ καταφοιτήσαν αὐτοδеспότως παρέσχε τὴν υἰοθεσίαν ἀνθρώποις θεῖον πνεῦμα».

ἄρχ. «Τὴν μὲν χθὲς ἐποίησε πανήγυριν ἐκιδημάτων ὁ παράκλητος φειδωλὴν ἡμῖν τὴν ἡμέραν τελῶν».

τέλ. φ. 50α. «τῆς ἀπολαύσαιμεν ἅπαντες τῆς σῆς καὶ χάριτι καὶ χρηστότητι· κακεὶ τὴν σῆν δοξάζοντες θεαρχίαν εἰς τοὺς αἰῶνας».

φ. 50β. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος ἔτι τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς τὸν ἀλάστορα τοῦ γένους οὐκείους ἀθλοῦς καταδολόντας κελαινίλους ἀριστέας ἢ πάντιμος νύμφη ἢ Ἐκκλησία τιμᾶ».

ἄρχ. «Πρότερον ἢ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία».

τέλ. φ. 75β. «τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης κατακοσμεῖ· ἔτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν».

φ. 75α. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος εἰς τὸν ἐξ ἀστραπῆς τῶν οἰκείων λόγων, τῆς ἀλογίας διώξαντα τὴν σκοτόμαιναν τὸν μέγαν τῆς οἰκουμένης ἀπόστολον Παῦλον».

ἄρχ. «Ὡς μὲν οὖν ἔστιν ἀξιὸν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ὑπεραναβεβηκέσι τοιοῦτον προσεῖναι τὸν ἐπαινον».

τέλ. φ. 93β. «Ἐπειδὴν δ' ὑπεκβῶμεν τῆς σαρκὸς τῆς αἰθάλης πρὸς ἄσκιον λῆξιν καταντήσαι ἡμᾶς ἀξιῶν».

φ. 94α. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος, ἔτι σπινθῆρι ἐλότῃτος ἐν Θαβῶρ καταλάμψας τὸ πρόσλημμα παραδόξως ὤφθη μεταμορφούμενος».

ἄρχ. «Τίς ἂν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἀναγάγοι καὶ καὶ τὰ ἐκείνω σήμερον δεῖ· εἰ τελούμενα».

τέλ. φ. 107β. «μεταμορφῶν εἰς τὸ ἀρχαῖον τὸ κάλλος ὧ παρὰ
 ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΣ'

σοῦ μορφωθέντες τοῖς πάθεσιν ἐκιδῶηλεύσαμεν καὶ ἠχρειώσαμεν».

φ. 108α. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως ὁμιλία εἰς τὴν ἐν Θαδῶ παραγυμνωθεῖσαν θεϊκὴν δόξαν καὶ οἰκεία λαμπηδόνι τὸ ἡμέτερον ἀμορφὸν ὑπερφυῶς καταστράψασαν».

ἄρχ. Πᾶσα μὲν σωτήριος ἑορτὴ ἀφατόν τινα τῶν φιλοθέων ἐνίησε ταῖς ψυχαῖς εὐφροσύνην».

τέλ. φ. 111α. «Ὡς τῆς θείας φωταχυσίας καθαρῶτερον ἀπολαύσωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν».

φ. 111α «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος εἰς τὴν ἐν ταῖς φαινοτάταις καὶ ἀκηράτοις λήξεσιν μετάδασιν, τῆς δι' ἧς ὁ ἀμαυρὸς καταπέποται θάνατος, ἐξ ἀκηράτου γαστροῦ ἀνασχούσης τὸν ἄδυτον ἥλιον».

ἄρχ. «Μητρὸς θεοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν· ποία γλῶσσα τὴν τιμὴν ἐξιῶσει πρὸς τὴν ἀξιαν».

τέλ. φ. 123 β. «κυρίῳ πάσης τῆς κτίσεως ὧ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν».

φ. 124α «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος ἔτε ἡ ἐξ ἐρήμου φωνὴ τῶν σαρκίνων ὄρων μεταχωρήσασα, καὶ πρὸς τοὺς ἐν ἄδου σκυθρωπάζοντας φωνὴ πρόδρομος καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς κατηφείας κηρύττουσα δείκνυται».

ἄρχ. Τίς δώσει λαβίδι προφητικῆ διεστομῶσθαι καὶ τῷ ἀνθρακι τὰ χεῖλη καθήρασθαι».

τέλ. φ. 135 β. «ἐν' ἡμᾶς πλουτίση καὶ υἱοῦς θεοῦ ἀπεργάσῃ· τι ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν».

φ. 136α «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος ἐπιτάφιος εἰς τοὺς ὧν ἐξ ὀσφύος πρὸς ζωὴν ἐληλύθαμεν».

ἄρχ. «Ἄντι πολλῶν τῶν ἐν βίῳ μεγίστων καὶ τιμίων οὐ μόνον ἔτι γεννήσεως αἰτίαι ἃ παρὰ τῶν γεννητόρων ὑπῆρξεν».

τέλ. φ. 153 β. «Ὅσον περίεστι δυνάμει φέρειν τὰς ἀπαρχάς».

φ. 164α. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος

εἰς τὴν ἐκ στείρωτικῶν λαγόνων ἀνθήσασαν σωτήριον ἀνθρώποις γονίην, τὴν ἀειπάρθεγον τοῦ θεοῦ μητέρα».

ἄρχ. «Ἀδτη ἡ ἡμέρα κυρίου· ἀγαλλιασόμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

τέλ. φ. 1746. «Ὅτι αὐτοῦ ἐσμέν λαὸς καὶ αὐτῷ μόνω τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν φέρομεν νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν».

φ. 175α. «Λέοντος ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος εἰς τὴν διὰ τοῦ προγονικοῦ ἀνυψώθημεν πτώματος σωτηρίου σταυροῦ ὑψωσιν».

ἄρχ. «Πρότερον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει λύπης καὶ κατηφείας ὑπόθεσιν ἐχορήγησεν ξύλον».

τέλ. φ. 1836. «Ἔνα πάντες ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸ σὸν ὑμνῶμεν πανάγιον ὄνομα· οὗ σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δόξα νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας ἀμήν».

φ. 184α. «Λέοντος ἐν Χριστῷ, τῷ τῶν ἀμαράντων βραβευτῆ βασιλέως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀοίδιμον στεφανίτην Δημήτριον».

ἄρχ. «Θαυμαστὸς ὁ θεὸς εἰς τοὺς ἀγίοις αὐτοῦ· καλὸν γὰρ ἐκ βασιλικῶν

505. Ὁμήρου Χαρτ. ιε'.

535. Παύλου Αἰγινήτου περιοδευτοῦ.

Ἐπιγράφεται: Ἰατροσόφιον ἢ Περιοδεία ἐν τῷ Καταλόγῳ. φ. 263 δεκάτου αἰῶνος.

543. Πτολεμαῖος γ' αἰῶνος. 0,358 X 0,24.

φ. 296.

Ἐν ἀρχῇ φ. 1—54 Πτολεμαῖος

φ. 55α ἄρχοντι ἀκεφάλως αἰ Χρηστομάθειαι τοῦ Στράβωνος.

ἄρχ. (κεφ. ιη' ἐν ὧα) ὅτι ὡςπερ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ἐλοσχέριαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ γεωγραφίας τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν, πολυπραγμονοῦμεν· εἰ δὲ πολύκνημος ἢ ἀμιχθάλωσσα ἢ τί τοιοῦτον ἐῶμεν.

Τὸ δλον τῶν κεφαλαίων τοῦ α' διβλίου μδ'

φ. 55α σημείωσις νέας χειρός «ἐλλείπουσι 2 φύλ.».

φ. 56α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν βιβλίου δευτέρου».

ἄρχ. ὅτι ἡ Βακτριανή χώρα, εὐδαιμονεστάτη ἐστίν καὶ εὐφρο-
νωτάτη· ἐν δὲ τῇ Ἄρκανία ἡ ἄμπελος μετρητὴν εἴνου φέρει.

Ἐν τῇ ᾠα· τῶν Χρηστομ. Στράβωνος α', β', γ', δ', εἰς ἀντι-
στοίχους παραγράφους.

Τὸ ἔλρον τῶν κεφ. τοῦ β' βιβλίου ξ'.

φ. 57α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν βι-
βλίου γ'.

ἄρχ. (ἐν τῇ ᾠα : α') ὅτι οὐκ ἐστὶ πάντων τῶν Κελτῶν ὁμοῦς
ἥθος οὐ δι' ἀγήρωσ (β'), ὅτι αἱ Ἄλπεις ἀπὸ τῆς Λιγυστικῆς ἀρξά-
μεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ρήνου διήκουσιν ἐκβολάς. (γ') ὅτι τὸ
Κέμμενον ἔρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐστὶ τῇ Πυργίνῃ μῆκος ἔχον περὶ
στάδια β'.

κεφ. τὸ ἔλρον λ'.

φ. 57β «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν βι-
βλίου ε'».

ἄρχ. (α') ἔτι τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχομένη χώ-
ρα ὑπὸ τε τῆς νῦν μεγάλης Ἑλλάδος καὶ Ἰαπυγίας καὶ Περσειδω-
νιάτου κόλπου. Ἰσπερον δὲ διὰ τὸ εὐτυχὲς τοῦ ὀνόματος ἐπεκράτησε
καὶ ἕως Οὐάρου ποταμοῦ καὶ τοῦ ἀδριατικοῦ μυχοῦ καὶ τῶν Ἄλ-
πεων, Ἰταλία ἐλέγεται.

Τὸ ἔλρον τῶν κεφ. τοῦ ε' βιβλ. μθ'.

φ. 59α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικοῦ βι-
βλίου ἕκτου».

ἄρχ. (α') Ὅτι πρὸ τοῦ περσειδωνιάτου κόλπου Λευκωσία νῆσος
ἐστὶν ἐπώνυμος μᾶς τῶν Σειρήνων ὅτι ἐχυτὰς κατεπόντωσαν διὰ
τὴν Ὀδυσσεά.

Τὸ ἔλρον μδ'

φ. 60β «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικοῦ βι-
βλίου ἑβδόμου».

ἄρχ. (α') Ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἰστρου τῶν
ἔχθων στάδια εἰσὶ α (β') Ὅτι Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ

κελτικῶν φύλου τῶ, τε πλεοναζμῶ τῆς ἀγριότητος καὶ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ξανθότητος τἄλλα δὲ παρὰ πλείστοι καὶ μορφᾶς καὶ νόμοις ἔθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ρωμαίων καλοῦνται· δύναται εἶ τὸ ὄνομα γνήσιοι.

Τὸ ἔλρον κζ' κεφ. ἀπὸ κεφ. κ' ἀπλῶς ἢ ἀριθμητικῶς κ' κα' κδ' κλ.

φ. ιβ'α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράδωνος γεωγραφικῶν βιβλίου ἐννάτου».

ἄρχ. (α') "Ὅτι περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδῃ σκιρωνίδας πέτρας τὰ ἱστορούμενα γεγονέναι φασὶ οἷον τὰ περὶ τὸν Πιτυοκάμπτην καὶ τὰ κατὰ Σκέρωα τῶν τυράννων οὓς ἀνεῖλε Θησεύς.

Τὸ ἔλρον κε',

φ. ιβ'α. Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράδωνος γεωγραφικῶν βιβλίου ι'.

ἄρχ. (α') "Ὅτι ἡ Εὐβοία ἐστὶ μῆκος ἐστὶ σταδίων ατ' ἀπὸ Κηνυλίου ἄκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας εἰς Γερασίου κατὰ Σούνιον. Τὸ εἰς πλάτος τὸ μέγιστον ρν' σταδίων καὶ ἐστὶν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ καὶ τῇ Βοιωτίᾳ καὶ τῇ Λοκρίδι καὶ τοῖς Μυλιεῦσι, διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρις ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ Ἀδωντίς τὰ δὲ μετὰ Κεφηρέως καὶ Γεραίου τὰ κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται.

Τὸ ἔλρον μγ'.

φ. βδ'α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράδωνος γεωγραφικῶν βιβλίου ἐνδεκάτου».

ἄρχ. "Ὅτι τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος ὃς διαιρεῖ δίχ'α τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ Γ' σταδίων, μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας μυριάδων δ' καὶ ε' ἀπὸ τῆς Ροδίων περσίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Τὸ ἔλρον κεφ. ν'.

φ. βδ'α,α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράδωνος γεωγραφικῶν βιβλίου ιβ'».

ἄρχ. "Ὅτι ἡ Καππαδοκία ἐρίζεται πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι καὶ τοῖς μετὰ ἕτερογλώττοις πρὸς ἄρκτον δὲ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλυος.

Τὸ ἔλρον σ'.

φ. 65. Α'β. «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος βιβλίου τρι-
καιδεκάτου»

ἄρχ. ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῶν περὶ Αἰσηπον ποταμῶν τόπων καὶ
Γραχνικὸν μέχρις Ἀβύδου, ἢ τῆς Προποντίδος παραλία ἐστὶν ἀπὸ
ε' Ἀβύδου μέχρι Λέκτου τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν
Τρωάδα ἐστίν.

Τὸ ὅλον 6θ'.

φ. 67α «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν βιβλί-
ου τριςκαιδεκάτου».

ἄρχ. (α) ἔτι τῆς Ἰώνων ἀποικίας ἤρξεν Ἄνδροκλος υἱὸς Κόδρου
τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως ὕστερον τῆς αἰολικῆς· ὅς κτίσας Ἐφεσον
βασίλειον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν· εἰσὶ δὲ Ἰώνων πόλεις αἷδε
Μιλήτος· Μυοῦς· Λέδεδος· Κολοφῶν· Πριήνη· Τέως· Ἐρύθη· Φώκαια·
Κλαζομενά· Χίος· Σάμος ὁμοῦ 16' ὕστερον δὲ Σμύρνα προσελήφθη.

Τὸ ὅλον 17'.

φ. 67β. «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν βι-
βλίου πεντεκαιδεκάτου».

ἄρχ. (α')· Ὅτι ἡ Ἰνδικὴ σχῆμα ἔχει ῥομβοειδές· ἧς τὸ μὲν βό-
ρειον πλευρὸν ὁ Καύκασος ἐστὶ τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς Ἀρείας ἀρξάμενον
ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος.

Τὸ ὅλον 18'.

φ. 69β. «Χρηστομάθειαι ἐκ τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν βι-
βλίου ἑξκαιδεκάτου».

ἄρχ. (α') Ὅτι ὁ μικρὸς καταρράκτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαν-
τίνης ἐστὶν πόλεως, ἐνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν.

Τέλος εἰς κεφ. κδ' (κολοβ.).

(κβ') ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ Ὀσίριδι θεὸς νομιζόμενος.
(κγ') ὅτι δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἢ Μέμφιν πόλιν· ἧς ἀπὸ μ'
σταδίων ὄρεινή τις ἐστὶν· ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν εἰσι πυραμίδες τάφοι
τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς 5'
θεάμασι κατάριθμοῦσι· εἰσὶ δὲ τὸ ὕψος σταδίαται, τετράγωνοι τὸ
σχῆμα. (κδ') «Ὅτι ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνεται... (οὕτω κολοβόν)

λείπει φύλλον ἐν μεθ' ὃ

- φ. 70α «Στράβωνος γεωγραφικῶν πρῶτον».
 φ. 85β » » δεύτερον».
 φ. 103β » » τρίτον».
 φ. 114β » » τέταρτον».
 φ. 124α » » πέμπτον».
 φ. 136α » » ἕκτον».
 φ. 146β » » ἑβδομον».
 φ. 159α «Ἐκ τοῦ η' τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν».
 φ. 173α » » θ' » » »
 φ. 187α «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ δεκάτου βιβλίου κεφάλαια» «Στράβωνος γεωγραφικῶν δέκατον».
 φ. 199α «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ ἑνδεκάτου βιβλίου κεφάλαια» «Στράβωνος γεωγραφικῶν ια'»
 φ. 210α «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ δωδεκάτου βιβλίου κεφάλαια» «Στράβωνος γεωγραφικῶν ιβ'»
 φ. 223β «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ τρισκαιδεκάτου βιβλίου κεφάλαια» «Στράβωνος γεωγραφικῶν ιγ'»
 φ. 237β «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ τεσσαρεςκαιδεκάτου βιβλίου κεφάλαια.» «Στράβωνος γεωγραφικῶν ιδ'».
 φ. 252β «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ πεντεκαιδεκάτου βιβλίου κεφάλαια. Τὸ πεντεκαιδέκατον περὶ Ἰνδίας καὶ περσίδα. Στράβωνος γεωγραφικῶν ιε'».
 φ. 266α «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ ις' βιβλίου κεφάλαια Στράβωνος γεωγραφικῶν ις'».
 φ. 279β «Τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν τοῦ ἑπτακαιδεκάτου βιβλίου κεφάλαια. Στράβωνος γεωγραφικῶν ιζ'»

367. Χαρτ. μέγα θον 0,20+1)2X0,13 ιε' αἰῶνος

- φ. 1. α. «Μονωδία εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν Λιβανίου τοῦ φιλοσόφου».
 56. «Ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν».
 φ. 506. «Ἵπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ»
 φ. 57. «Πρὸς Ἑλλάδουχος ἀνεπίγρ. ἀρχ. «Εἰσὶ ἱνες οἱ τοῦθ' ἐν μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπων».

φ. 81α. «Δίωνος περὶ βασιλείας πρὸς Βεσπασιανὸν λόγος α΄». ἄρχ. «Φασὶ ποτε Ἀλεξάνδρῳ τῇ βασιλεῖ τὸν ἀβλητὴν Τιμόθεον τὸ πρῶτον».

φ. 110α. ἀνεπίγραφος ἄρχ. «γυναικείας νόσους καὶ ἄλλας αἰσχύναι, ἐπίσται πρόσεται ζήμια καὶ ὀνειδέι: προτάγει: βαδῖως

113α. «Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ μελέτη τοῦ κοιήτορος ἐνταῦθα. Δύσκολος ὠλισθέει: ἔπεις παρὼν ἐγέλασε καὶ ἀποκηρύττει: αὐτόν».

ἄρχ. «Ἰπέδῃ ποτε ῥῶον ἔσχον ἀπὸ τοῦ πτώματος».

φ. 116β. τοῦ αὐτοῦ Δύσκολος γήμας λάλον γυναίκα, ἑαυτὸν προσεγγέλλει: ἄρχ. «Ἰδεῖ μὲν οἱ βουλή τεινᾶναί».

φ. 122α. Μελέτη «παράσιτος ἐπὶ δειπνον κληθεῖς, καὶ βουλό- μένος ἡάτιον ἀπαντήσαι, ἴππον λαβὼν τῶν ἐξ ἵπποδρόμου».

φ. 121α. «Λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Ἰρῆας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ὡς ἐκ προσώπου Μενελάου».

φ. 147α. «Νόμος ἐν Λακεδαίμοσι, τὸν εἶσω τριάκοντα ἐτῶν, μὴ δημηγορεῖν».

φ. 152β. «Ὄνόματα τῶν πέντε δακτύλων τῆς χειρός» Κατωτέρω «Περὶ μέτρων».

φ. 153α. «Ἰωάννου τοῦ διακόνου τοῦ εὐγενικοῦ μονηδία ἐπὶ τῇ τῆς Θεσσαλονίκης ἀλώσει».

φ. 155β. «Ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ὡς ἐκ προσώπου Ὀδυσσέως» μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

φ. 161β. «Λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιρρητικὸς ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ἀχιλλέως». Μένει κολοβός.

33. Χαρτ. ιστ' αἰῶνος.

φ. 1α. «Γένος Ἀριστοφάνους τοῦ ποιητοῦ».

ἄρχ. Ἀριστοφάνης ὁ κωμοδοποιὸς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος πατὴρ δὲ Φιλίππου. Γέλος· ἀποθανόντος δὲ οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἥρω ἐλεγείῳ.

Ἐπίγραμμα

(ὁ) ἡ χάριτες τέμενος

φ. 1α. Ἰπέθεσις τοῦ πρώτου δράματος Ἀριστοφάνους

φ 2α. Ἀριστοφάνους Πλοῦτος.

φ. 7α. Ἰπóθεσις Βατράχων ἀνεπίγραφος.

φ 48α. Βάτραχος ἀνεπίγραφος.

φ. 107α. «Συφοκλέους τοῦ ποιητοῦ. Συφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Συφίλου.

φ. 109α. Συφοκλέους Αἴας.

φ. 101α. Συφοκλέους Ἡλέκτρα ἢ προτασσομένη ὑπόθεσις ἀκέφαλος.

φ. 217α. Αἰσχύλου

Γένος Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

Ἄρχ. Αἰσχύλος ὁ τραγικός ποιητὴς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος.

φ. 219α. Προμηθεύς.

φ. 258β Ἰπóθεσις τοῦ δευτέρου δράματος Αἰσχύλου.

φ 260α. Οἰδίπους τύραννος

Ἀριθμ. 60

Ἐκτάκτου φιλοκαλίας καὶ κομψότητος περιέχων νδ' λόγους Οἰ 17 εἰς τοὺς ψαλμοὺς καὶ ὁ εἰς εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν παροιμιῶν.

Λόγοι Βασιλείου τοῦ μεγάλου 52, ὁ α' ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ α' ψαλμοῦ. 19 «ὅτι οὐκ ἔστιν αἷτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός» εἰτα λόγος εἰς τὴν νηστείας α' καὶ β' καὶ νδ' τοῦ αὐτοῦ πρὸ, Χίλων μαθητὴν

Ἀριθ. 5.

Λόγοι Ἀθανασίου 26 μετὰ καὶ τῆς Ἀδελφίου ἐπιστολῆς εἰς τὸν ἀγ. Ἀθανάσιον ἐπίσης πολυτελέστατοι καὶ ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ προτεταγμένῳ τοῦ φ. 1 ἐρυθροῖς γράμμασι βιβλίον βασιλικὸν τοῦ Καλοῦ Ἰωάννου . . . ὀνομασθέντος διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικαῦ σχήματα: Ἰωάσαφ

Ἀριθ. 6. τόμ. β'.

Ὑμῶν πολυτελείας ἀριθ. κζ' — πα' ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ προτασσομένῳ νεωτάτῃ χειρὶ «βασιλικοῦ» καὶ χειρὶ ιδ' αἰῶνος «θέσεως βας».

Ἀριθ. 79. Περιγ.

«Περὶ τῆς τῶν ἀθέων Ἀδάρων τε καὶ Περσῶν κατὰ τῆς θεοφυ-

λάκτου ταύτης πόλεως μανιώδους κινήσεως καὶ τῆ φιλανθρωπικῆ θεοῦ διὰ τῆς θεοτόκου μετ' αἰσχύνης ἐκείνων ἀναχωρήσεως. Ἄρχ. «πόρρωθεν ὄρων τῆ προφητικῆ τοῦ θεοῦ πνεύματος χάριτι». τέλ. σοφὸν ἅμα καὶ ἀρνιτικὸν κατὰ σολομῶντα ποιήσαιεν· χαριζόμενος αὐτῷ καθὰ καὶ πατρὶ τὸ εὐσεδές καὶ ὀρθόδοξον τοῦτο γὰρ τοῦ Σολομῶντος ἀξήλωτον· αἰτεῖ προφήτα θεὸν καὶ τὴν παρθένον· κετεῦτα τῶν θεοτόκου ὡς ἀληθῶς ὑπάρχειν τοῖς τοῦ νοῦς ὀφθαλμοῖς προτεθεάσαν καὶ τοῖς προφητικοῖς προσεκήρυξας ῥήμασιν· ἕως ἂν δὲ αἰῶνας· πῶλιν τε καὶ ναὸν ἀμαρτάνονται· θεῷ δὲ καὶ τῆ παρθένῳ διὰ παντὸς καταφεύγοντας αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

κεφ. 170.

φ. 44. ἔσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν.

ἀριθμ. 117.

φ. κώδ. 28×20 φ. 399 καὶ δὴ ἐν τέλει ἄνευ σελιζώσεως. Λόγος Γρηγορίου τοῦ Νύσσης· ἰδ αἰῶν ἐν τῷ α' παραφύλλῳ μετὰ τὸ 399φ. τοῦ βασιλέως Κατακουζηνου ὑπάρχει ἡ ἐέλτος αὕτη ἀφιερῶθη οὖν παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τοῦ βασιτοπαιδίου». Πέργ.

ἀριθ. 958.

«ἔτους ζρισ' ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ γ'. ἡμέρα καὶ ὥρα γ'. ἐνδ' τ' ἦλθεν ὁ ἀγαρινῶς τζηλλαλῆς· εἰς τὴν προύσσαν καὶ ἔβαλεν φωτῖα καὶ ἔκαυψεν τὰ ἔξοθεν τοῦ κάστρου καὶ ἔκαψε καὶ ἐ[γ]μαλωσία εἰς τὰ χωρῆα καὶ εἰς... τὸν μιχαλήτση· καὶ ἔφτηγον ἡ ἄνθρωποι εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ νισία».

ἀριθ. 292.

Ἰωάννου Χρυσοστ. ἐκ τῶν ἠθικῶν τῆς α' πρὸς Κορινθ ἐπιστ. ἐν παραφύλλῳ τῶν 4—1 «θέσεως α' ἡς» καὶ κατωτέρῳ «Ἰωάννου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως δώρημα».

ἀριθ. 295.

Ἰω. Χρυσ. ἐκ τῆς ἐρμην. τῆς πρὸς Κορινθ. 6' ἐπιστ. φ. 441α. «ἰωάσαφ» χρυσοῖς γράμμασι.

ἀριθ. 296.

περιέχων εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐρμην. φ. 465α. ἐν τέλει
επιτέλεσται κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 15 ἡμέρα 5' Ἰνδικτ. δ. τοῦ
7ωμδ ἔτους παρὰ Ἰωάσαφ μοναχοῦ.

Κώδ. 447 15' αἰῶνος. Χαρτ.

φ. 221α. Μυθολογικά.

Ἄρχ. Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη διὰ τὸ τὴν ἀντίκλειαν τὴν Ὀδυσσεως
μητέρα ἐγκύμονα ὀδεύουσαν τὸ νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαν-
τος πολὺ τοῦ Διός, ὑπὸ ἀγνείας τε καὶ φόβου καταπεσεῖν καὶ ἀπο-
τεκεῖν τὸν Ὀδυσσεῖα — ὅθεν Ὀδυσσεὺς ὄτι ὕσεν ὁ Ζεὺς.—

Κώδ. 371.

Μαρτύριον Εὐγενίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Τραπεζ. μαρτυρησάν-
των ὑπὸ Ἰω. Ξιφιλίνου.

Κώδ. 460 σελ. 42—84.

Ἐπιτάφιος εἰς Θεόκλητον Φιλαδελφείας ὑπὸ Νικηφόρου.

Κώδ. 464.

Μ. Βαλασαμῶνος εἰς τοὺς μάρτυρ. Εὐστάθιον, Ἀντώνιον, Ἰωάν-
νην τοὺς ρώσσοις.

124. ἀκολουθ = Σημειώσεις τελευτ. φύλλου δομεστίκου Ει-
ρήνης κτλ.

555. Σιγίλλιον Διονυσίου πατριάρχου (1688).

563. Ἀντίγραφον τοῦ Καταλόγου.

564. Ἐν τινι τῶν πρώτων φύλλων, ὅτι ἀφιέρωμά τινος τοῦ
τῶν Παλαιολόγου (Σειρὰ εἰς ψαλτήρα).

571. Φέρει καὶ τὴν χρονολογίαν. Ἐπὶ περγαμηνοῦ χαρτου 15'
αἰῶνος. Συναξαριατῆς Σεπτ.—Μαρτίου.

608. Ψαλτήριον μὲ πολλὰς εἰκονας καὶ σημειώσεις περὶ Δαυὶδ
Κομνηνοῦ κτλ.

609. Ψαλτήριον κτῆμα Κωνστ. Μονομάχου.

587. Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης καὶ Ὅμηρος.

594, Φλάβιος Ἰώσηπος Νοεμβρ. 15'

1) Ἀρχαιολογίας Ἰουδαϊκῆς δώδεκα τελευταῖοι λόγοι, ἀπολε-

πθέντων τῶν πρώτων ἐπὶ καὶ τοῦ πρώτου κεφ τοῦ η' βιβλίου.

2) «Κατὰ Ἰουδαίω» ὡς ἐπιγράφεται ἐν τῷ κώδικι ἦτοι περὶ
 Ἰουδ. πολέμου Λόγοι ἐπὶ πλήρεις.

3) Βίος Ἰωσήπου.

595. Φλ. Ἰωσήπου

Ἰουδαϊκὴ ἀρχαιολογία. Οἱ δέκα πρώτοι λόγοι πλὴν τοῦ πρώτου.
 15' αἰῶνος ἐπὶ περὶ γ. χάρτου.

29. Ἀετίου. Λόγοι 15' Χαρτ. 15' αἰῶνος.

24. Ἀριστείδου ρήτορος 15' αἰῶνος Χαρτ.

258. Χαρτ. 15'. Ἰωάννου Τζέτζου

τὰ πρὸ Ὀμήρου, τὰ Ὀμήρου καὶ τὰ μεθ' Ὀμηρον. Προτάσσεται
 πίναξ ἀκέφαλος.

438. Μιχαὴλ Γλυκᾶ : Χρονικά :

15' αἰῶνος Χαρτ. Ἐφθαρμένος τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

439. Μιχαὴλ Γλυκᾶ

ὁ θεολογικὸς πρόλογος μόνον. 8ον. 15' αἰῶνος φ. 77.

17.. Ἀνθολόγιον

Σεισμὸς ἐξ οὗ ἔπεσε καὶ ὁ πύργος τῆς Προκύλακος τῷ 7093
 σημειώσεις ἡγουμενεύοντος τοῦ Βατοπέδου Παχωμίου.

1456 Μαΐου 12 ἐπεσκέφθη τὸ Βατοπέδιον ὁ πατριάρχης
 Γεννάδιος τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς πεντηκοστῆς κατὰ σημ.
 ἐν κωδ 328 ἀκολουθιῶν.

Κωδ. 32. βομβ.

Ἀσάνη Κωνσταντίνου λόγοι περὶ ἀκριβοῦς πίστεως.